

[Lissa Mathiasen]

leve den stil, SF og ikke mindst hr. Pelle Voigt har lagt for dagen de seneste dage. Jeg synes, det er skuffende. Jeg tænker selvfølgelig i første omgang på, da vi så, skal vi sige i første halvdel af forløbet omkring vores lejelov, hvordan man fra SF's side – fra hr. Pelle Voigts side – var parat til uanset facts, der lå på bordet, at fastholde ukorrekte ting og være med til at vildlede og indgyde utryghed osv. i befolkningen.

Nøjagtig det samme oplever vi her omkring byfornyelsesforslaget, hvor man fra SF's side lægger op til vildledning, til mistæneliggørelse, er parat til fortsat at bringe oplysninger til torvs, som ikke er korrekte.

Ved førstebehandlingen blev der fra SF's side talt meget om de tårnhøje administrationsomkostninger. Det blev der også i forbindelse med betænkningen, der blev afgivet. Dem tog vi så fat i. Vi fik nogle svar. Hvad gjorde SF, hvad gjorde hr. Pelle Voigt? Ikke om man ville give sig; man fastholdt det, uanset om man sort på hvidt kunne påvise, at det var ukorrekt, hvad der var sagt fra SF's side. Så går man videre her ved tredjebehandlingen og også i betækningsbidraget og taler om huslejefastsættelserne, taler om undtagelsesbestemmelsen, og her tænker jeg selvfølgelig på de områder, som har mulighed for at blive undtaget fra de nye huslejefastsættelser.

Hvad er det, man bevidst har gjort fra SF's side, fra hr. Pelle Voigts side, i hele denne sammenhæng med lejelov, med byfornyelseslov? Det er at være med til at puste til nogle misforståelser, være med til hele tiden at skabe utryghed. Man kunne egentlig godt have den fornemmelse, at man fra SF's side ikke var spor optaget af at få sikret en fortsat god byfornyelse, som kommer beboerne til gode, siden man bevidst er med til hele tiden at køre frem med nogle fejlagtige ting. Og det vil jeg gerne begrunde lidt.

Man siger fra SF's side i betænkningen, at der bliver huslejeforhøjelser på op imod 700 kr. Hvad skulle begrunde det, når vi taler om kategorien 83 til 100 pct.? Tilsvarende siger man fra SF's side: Jamen den der undtagelsesbestemmelse, hvem siger, den overhovedet bliver brugt som andet end sådan en gummiparagraf? Man kan ikke forvente, at bestemmelsen vil være et effektivt værn mod lovens hovedvirkning.

Men hvad tror hr. Pelle Voigt meningen har været med, at den er blevet sat ind? Ønsket har været, som det også står, at dér, hvor der er en berettiget forventning om en bestemt huslejefastsættelse, kan man regne med, at der er mulighed for også at få den fastholdt.

Jeg synes, det er beklageligt. Jeg synes, det er ærgerligt. Det ville have klædt SF punkt 1: at holde sig til sandheden, punkt 2: at være med til at bakke op om det saglige, der ligger i det her forslag. Var der så ting, vi dér ifølge SF burde have diskuteret – fair nok, så kunne vi have fået en ordentlig diskussion på det grundlag, men jeg synes ikke, den måde, man har arbejdet på de sidste par dage, er værdig for SF. Jeg skal dybt beklage det.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Fru Lissa Mathiasen taler fra denne talerstol om værdighed og stil. De ting, jeg har udtalt i betænkningen til dette forslag, de argumenter, jeg fremfører, er argumenter fra de mennesker, der igennem 25 år har arbejdet med disse ting. Det er fru Lissa Mathiasens egne tillidsfolk, det er folkene i det sociale hjælpearbejde på Vesterbro, og det er en række andre. Jeg har i virkeligheden ikke oplevet, at vi under udvalgsarbejdet har fået en eneste henvendelse, der støttede dette forslag.

Disse demagoger, som fru Lissa Mathiasen vender sig imod, forstanderen for Det Kristelige Studentersamfund, lederen af KFUK's sociale arbejde og andre, der skriver – og jeg citerer endnu en gang: »Det er med bekymring, at vi i det frivillige sociale arbejde på Vesterbro skal opleve, at Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet går i spidsen for en byfornyelseslovgivning, som vil støde nye grupper af tabere ud i ghettosamfund og hjemløshed.« – disse mennesker ønsker man ikke at lytte til.

Det er kun, fordi SF har ønsket at tage disse synspunkter op og føre dem frem, at få disse synspunkter optrykt i betænkningen og at følge dem op med ændringsforslag, vi får diskussionen her i dag.

Fru Lissa Mathiasen siger, at det er uværdigt at fremføre disse menneskers argumenter. Jeg vil godt sige, at jeg føler mig stolt over at fremføre de menneskers argumenter, og jeg føler mig en anelse skamfuld over at være vidne til, at man ikke har ét sagligt argument imod det,